

ugovornim posameznikom kak tudi dne 18. aprila prirejeni demonstraciji pred hišo gosp. Soretz. Tudi visokem deželnom odboru smo poslali jaz in tovariši neko prošnjo, v kateri smo med drugim rekli, da je gosp. Soretz za 58 K 20 v. pregloboko v blagajno segel (zu tief hineingegriffen). Ker je ta pobožni mož to besedo za žaljivo spoznal, obžalujem jo iz vsega srca, sicer pa prostovoljno, ker res nisem prav zapisal. Resnica je namreč, da med preglobokim seganjem in previsokim računanjem je razloček. Takaj pa je slednje resnično. Soobčani bodite previdni pri besedah, ker pazi se nanje kot — „pes na kost“. Prošnja nam je bila odbita v pojasnilom, da je deželni odbor naše občinske zadeve že 20. aprila t. l. pod št. 13405 uredil, seveda živ krst v občini zato znal ni. Naj se toraj tem potom na znanje vzame. — Ignac Horvat.

Mala nedelja. Nismo ravno na najboljšem glasu. Pravi se, da od Malenedelje niti dobra megla ne pride, kar sicer ni res. Nekaj posebnega imamo pa vendarle. In to so razmere med našimi bogomolci! Tudi med nami so še osebe, ki čutijo potrebo biti med takozvanimi tretjeredniki. O kakovosti takih ljudi seveda ni treba podrobno govoriti, kajti ptiča spoznamo po perju in petju. Toda pri nas imamo posebno specijaliteto. — Ta vrsta klerikalcev bje ljut boj — pa ne morda za liberalci in pristaši „Stajerca“, kojih zadnjih je pri nas od leta do leta vedno večje število — ampak te prezele osebe uprizorile so krvavo klanje med seboj. Vzrok temu je bil prejšnji splošno priljubljeni kaplan. Ta gospod ima kot kaplan in tudi kot provizor za našo faro vsestranske in zares velike zasluge. Mož je bil na svojem mestu; ni se vmešaval v politiko in se tudi ni brigal za dobro znane domače spletkarije. Edinole to napako je imel, da je imel toplo kri in da je mislil s svojimi možgani. Bil je redka prikazen, bela vrana med duhovniki. To je bila pa velikanska pregreha v očeh nekih devic. Seveda, ko so bivalne med nami še „pernate“ stvari, je bilo vse dobro in prav. Rožni dol, ta spominska knjižica, ima čudne prikazni, tamkaj so se godile posebne reči, pridejo v kratkem v primerni obliki v čisti nagoti na dan in v širšo javnost! Svaka sila do vremena. Pravica.

Ljutomer. Lansko zimo je razsajal v Belotinci vrag, sam peklenski vrag. Ljudstvo je romalo trumoma tja, kajti godili so se čudeži prve vrste. Trdilo in pisalo se je, da je prekoračil tudi mejo in da si je ogledal naš Ljutomer in okolico. Ljudje so pravili celo, da so videli kako je gnal hudič Geldjuda Karleka na lanci. Možič je res vidno shujšal in mogoče je, da je imel opraviti s peklenščekom. Ta mu je morda podaljšal še takrat rok za „einrukanje“ proti temu, da hrusta le stare štemplne in piže alko-

hola prosti Sfinks. Čajte! Dognano je, da se nabaja vrag sedaj zopet tukaj. Neke deviške tercijalke so o tem prepričane in to je zadnja beseda. Nekega hlappa je že odnesel kosmatega in surovega ter ga odložil kot fino pečenko tam nekje v Zagorju. Moral je biti vrag pa tudi v Karlekov bližini. Kajti nikdar slepi ponočnjaki so videli ležati pred sosedno Vaupotičevo gostilno nekega že ne premladega štacunarja, ki se nikoli ne napije, na pol mrtvega. Mrmral je vjednoma le „pustme vrag, vrag, vrag.“ Najbolj je prišel zlodej h Karleku na obisk in pogledat kako napreduje njegove lumparije, da mu določi zadnji rok za rajižo v večnost. Štacunarju je danes že boljše. Ni se toraj čuditi, če gleda Karlek očno za lastavkami, kajti te so odletle proste in vesele, on bo pa moral nastopiti prej ko slej s peklenkim pobratimom trudapolno pot v deželo, kjer ni starih štemplnov Špinksa, ampak le žveplo in smola v primerni gorkoti ter za pobjelšek vsako leto enkrat poveljena koža političnih kozlov, koje postreljajo nezreli prvaški politikastri in zvezarski pšelarji. Dragi Karlek, poskrbi si, da pridejo na tvojo odhodnico, ki bode brezdvomno v za to dovolj prostornem, zračnem in snažnem rolu slavne križevske opekarne, vsi tvoji duševni in telesni sobratci, da ti olajšajo in osladijo še zadnje ure tvojega peklenškega življenja, kajti če bi prišel v večnost s tako kislim obrazom, kakor ga delaš tukaj, bi igral v že davno zasluženem raju isto klaverno vlogo kakor danes med nami. S teboj dika človeštva bode ginil s površja nesramen političen hujšak, ki je ljubil na vseh koncih in krajih laž in zopet laž. Tvoj vseskozi umazan značaj bode zatemnil celo peklenško brezdnost in tvoja raznovrstna ostudna dejanja bodo pokvarila še tudi peklenške želodce.

Šmarje pri Ljutomeru. Tukajšnji trgovec Huber, po domače papirnati Hujbar, ki zamore biti v prostih urah velik narodnjak, trudi se že leta in leta, da bi pogruntal zagrinjalo, koje bi se rabilo v gledališču kot varnostna priprava. To se mu do sedaj ni posrečilo. Pač pa zamore porabiti dosedanje poskuse na drugi strani. V slovenskem kopaljšču so opazovali letos neki dečki zakonski parček — oba sta velika in dobro rejena — ko sta bila med kopanjem v obleki Adama in Eve ter sta si povrh še svetila. Iz raznih vzrokov je svetovati, da predručaji gospod umetnik zagrinjalo ter položi sebi in domu na oltar izdelek, ki bode zakril v prihodnji sezoni tudi narmanjšje špranjice pri narodnem kopaljšču, kajti sitno je, če umazani pobje vidijo nepotrebne reči, ki jim delajo preglavice. Toraj na delo — hvaležen bo narod!

Sv. Barbara v Haložah. V Brezovcu umrla je vsled nezakonskega poroda hčerka Barbara

družine Arbeiter. Nesrečnemu dekletu želimo da bi mu bila zemljica lahka in da naj v miru počiva. — Omeniti pa moramo nekaj. Arbeiterjeva je ena najbolj klerikalnih hiš v celi bariškari fari. Kaj bi gotovi politični popi in gotove klerikalne klepetulje rekli, ako bi se tak slučaj v napredni hiši zgodil? „Stajerc“ bi bil kriv! Zdjaj pa je menda „Gospodar“ kriv! Tercjalstvo je vedno najslabše hinavstvo. Klerikalci naj bi pred svojimi durmi pometal! Faran.

Sv. Barbara v Haložah. Dragi čitatelji „Stajerca“! Blizu se čas trgatev po vinorodnih krajih zelene Štajerske; sedaj se vam bode pričelo raz prižnice beračenje gg. kaplanov za vinski vaš pridelek. Opozarjamo Vas, dragi smišljeniki, da poučite ljudstvo, da je vsako beračenje po zakonu ojstro prepovedano in vsakega, kateri pride k vam beračit za-se ali za drugega, vprašajte, ali ima dovoljenje od okrajnega glavarstva. Sramota za visoko učene gospode, da pošiljajo nosače revne posestnike nadlegovat za vinsko zbirco; ko pa je čas goričnega dela se noben duhovnik za vaše delo ne briga. Ali kadar pride čas kakoršnih koli volitev, tedaj obišče vsako tudi najrevnejšo kočjo svojih somišljenikov, in ako nikogar doma ne najde, kar na steno zapiše, koga bi moral voliti. Dopisniku „Slov. Gospodarja“ (ali „Smolarja“) se močno slina cedijo po županskem stolcu; mogoče misli sam postati župan, ali do tega časa še bode imel dosti izprehodov s svojimi dolgimi nogami. Pisat dopisnik, da bi rad vodo nosil k semenu za naše volitve; pleča imaš res zato velike, rajši si vzemi brento in idi sam prosjačit okoli vinogradnikov, kateri so tako neumni da ti bi dali. Zatorej posesetniki, ne dajate nobene zbirne, naj pride kdor hoče duhovskega ali posvetnega stanu vas nadlegovat! Cerkev ima za svoje služabnike velikansko premoženje, in jib lahko sama plača; drugo znate, da nobeden drugi uradnik ne berači, kakor ravno duhovniki, kateri vi plačate pri davkarjih s svojimi krvavimi žiljaji. Slušajga.

Iz Jesenic. Radi jeseniških kislih kumar je bil kaznovan odgovorni urednik „Slovenca“ Stefe na drugi dni zjapora. Sedaj bode za mrežo premišljeval kisle kumare! — Klerikalci so na Savi svojo oštarijo, branjarjo in šnosarijo žegnali. Ti škodoželci morajo pač vse žegnano imeti. Znidar Čebulj oskrbnik občinskega premoženja jim je pa napravil »Extrastrasse« od ajmoha do farovža! Fajmošter in krojač Čebulj sta že pred enim letom pobrala pri babuščah pooblastila za občinsko volitev! Pozor davkplačevalci! Klerikalni kandidacije so: Krivec Janez, Berstoncelj Šimon, Rozman Peter, Kralovec, Korošček, Bernard, Čebulj itd. Vsi hočejo župan postati. To se bodo klerikalci mastili, pa saj imajo veliko pufa, ker pa nimajo nobenega da bi jim tega plačal, bode seveda morala občina znatno k temu prispevati, ako ne gre klerikalni teater v lef! — Za konsumnem dererhtarjem pa vstanejo lepe »Vile«! — Klerikalci se niso zastoj svoj čas branili tovarniškega konsuma! — Klerikalci hočejo na jeseniški osobito na Savi postati neomejeni gospodarji; gospodariti hočejo z občinskim premoženjem, graditi s tem novo cerkev, šparkaso, nov čukarski dom, samo nove šole ne marajo, ker jim ta smrdi. Ker pa ima tukajšnja občina ravno nasprotno potreščine, si bodedo res prav dobro premislili predno bodedo volili kakega čuka! — Klerikalci hočejo vse obrtnike in gostilničarje uničiti, radi tega so napravili v konsumu novo oštarijo, šuštarjijo itd. Ja pa ne vse samo za člane, za druge tudi? — Ni čuda da se naš fajmošter za to tako vnema! Kšeft je kšeft, kaj ne paze Škubic? Samo od očenášov še nobeden far ni bogat postal! Klerikalci so tovarniško godbo uničili, čeprav ravno je ta tiščake stala, sedaj imajo z tovarniški godci svoj katoliški orkester, tovarna ima pa prazne instrumente. Pa zakaj? Zato ker ne mara vsak Škubicov pudel postati. Raje štrik okolu vratu, kakor farški podrepanik biti. Eden za čukarski dom in farovž, to je geslo naše klerikalne gospode! Pa pojte se solit, pri volitvah vam bodedo še krepko odgovorili in če vas tudi vaše zabite tercijalke pri tem rešujejo, še dolgo časa ne bodedo neomejeni gospodarji na jesenicah, kakor ste sedaj po vašemu Rozmanu in Čebulu že skoraj falitni! Če se boste pa še kaj v volitve vmešavali, vam nekaj drugega poverim!

Krvavi izgredi na Dunaju.

V zadnji številki smo poročali natanko o velikih demonstracijah, ki so se vršile na Dunaju proti draginji. Najprve mirne demonstracije so se nakrat spremenile v krvave izgrede, javna poslopja se je razbijalo, vojaštvo je moralo z orožjem tem pravi revoluciji podobnim izgredom konec napraviti. Eden izgrednikov je bil z bajonetom tako hudo ranjen, da je takoj umrl. Od težko ranjenih, katerih je na stotine, pa sta pozneje še dva umrla, tako da so skupaj tri osebe pri teh bojih našle svojo smrt. Na stotine ljudi je bilo tudi zaprtih in so se proti prvi skupini zaprtih izgrednikov že sodniške razprave zaradi javnega nasilja in upora rešile. Mnogo jih je bilo obsojenih na večletno ali vsaj večmesečno ječo. Drugi pridejo še na vrsto. Tako je končala dunajska revolca, ki na vsak način v težki draginji živečem ljudstvu ni prav nič pomagala. Naša slika kaže boje pred rotovžem na Dunaju.



Zu den Teuerungskrawallen in Wien.

Dama

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli temni dobiti in obdržati, umira se edino z „Steckenpferd“ liliinim mlečnim milom (Znamka „Steckenpferd“ od Bergmann & Co. Fichtel u. L. Kos za 80 h se dobi v vsi apotekah, drožerjah in trgovinah s parfumom itd.)